

Vihattu ilman syytä

"Tämä on tapahtunut, jotta kävisi toteen se sana, joka on kirjoitettu heidän laissaan: 'He vihasivat minua ilman syytä'."

Johannes 15:25

Jeesuksen ajan uskonnollinen maailma vihasi häntä ja lopulta tappoi hänet. He vihasivat häntä, koska hänen elämäntapansa oli vastoin heidän elämäntapaansa. Uhrautumisen esimerkillään hän tuomitsi heidän itsekkyytensä, ja opetuksillaan hän paljasti heidän suositut virheensä ja opetti samalla epäsuosittuja totuuksia.

Alkutekstimme sanat, jotka on otettu psalmista 69:4, Jeesus puhui opetuslapsilleen maanpäällisen palvelutyönsä viimeisinä tunteina. Hän tiesi, millaista ahdistusta ja sydänsurua he pian joutuisivat kokemaan, ja hän pyrki valmistamaan heidän sydämensä ja mielensä pian edessä oleviin tapahtumiin. Hän ei halunnut, että he kompastuisivat, vaan että he olisivat valmiita vastaanottamaan

Pyhän Hengen helluntaina ja pääsemään osallisiksi taivaallisen kutsumuksen ihmeellisistä etuoikeuksista. Hepr. 3:1

Maailman halveksunta

Jeesuksen palvelutyön aikana opetuslapset olivat oppineet, että nöyrän ja nöyrän Jeesuksen seuraaminen ei tuonut heille heidän aikansa uskonnollisen maailman suosiota. Oli tilanteita, joissa ihmisjoukot kerääntyivät rakkaan Herransa ympärille, mutta usein heidän motiivinaan osoittautui olevan jokin aineellinen tai lihallinen hyöty, jota he toivoivat saavansa häneltä. Vain harvat olivat kiinnostuneita seuraamaan häntä uskollisesti tai olivat valmiita tekemään uhrauksia ollakseen hänen opetuslapsensa. Joh. 6:26 ja 27 ja 60 ja 66.

Kun Jeesuksen ristiinnaulitsemisen aika koitti, hänen opetuslapsensa epäilemättä uskoivat, että hän voisi jotenkin välttyä kuolemalta ja ottaa roolinsa Israelin johtajana ja kuninkaana. He tunsivat profeetta Jesajan sanat, joka oli kirjoittanut Messiaasta: "Hänen hallintonsa ja rauhansa lisääntyminen ei saa loppua." He olivat myös tietoisia siitä, mitä profeetta Jesaja oli sanonut Messiaasta. (Jesaja 9:7). He eivät kuitenkaan tienneet, että hänen oli ensin tarpeen

kärsiä ja kuolla maailman puolesta, ennen kuin hänen valtakuntansa kirkkauteen liittyvät ihmeelliset profetiat voisivat täyttyä. Heidän toiveenaan oli päästä osalliseksi Mestarin kanssa hänen kirkkaudestaan, jonka he uskoivat olevan lähellä.

Jeesuksen on kuoltava

Jeesus ei salannut opetuslapsiltaan, että hänen pian tuleva kuolemansa oli välttämätön. Raamatun kertomuksesta saamme tietää: "Siitä lähtien Jeesus alkoi selittää opetuslapsilleen, että hänen oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon vanhimpien, ylipappien ja lainopettajien käsissä ja että hänet oli tapettava ja kolmantena päivänä herätettävä henkiin." (Matt. 16:21). Vaikka Jeesuksen lausunto oli selkeä, hänen seuraajiensa on täytynyt ajatella, että hänen sanomisillaan oli jokin muu merkitys.

Jeesus tiesi, että hänen opetuslapsensa tarkastelivat opetuslapseuden etuoikeuksiaan yhä aineellisten etujen ja sen kunnian näkökulmasta, jonka he toivoivat saavuttavansa olemalla yhteydessä häneen. Hän tiesi myös, että helluntain jälkeen he saisivat ymmärryksen Pyhän Hengen. Nyt he eivät

kuitenkaan kyenneet hyväksymään sitä tosiasiaa, että heidän Herransa kuolema todella tapahtuisi.

Jeesuksen seuraajia vihattiin

Opetuslapset rakastivat Mestariaan ja olivat vakuuttuneita siitä, että hän oli jumalallisesti määrätty Messias, mutta he eivät vielä ymmärtäneet, että hänen palvelutyönsä piti sisältää kärsimystä ja kuolemaa ennen kirkkautta ja kunniaa. Pietari kirjoitti myöhemmin: "He ihmettelivät, mistä ajasta tai tilanteesta Kristuksen Henki heidän sisällään puhui, kun hän kertoi heille etukäteen Kristuksen kärsimyksestä ja hänen suuresta kirkkaudestaan sen jälkeen." 1. Piet. 1:11

Esiteltävässä raamatunkohdassa Jeesus myönsi, että häntä vihattiin ilman syytä, ja hän selitti myös: "Maailma rakastaisi sinua kuin omaansa, jos kuuluisit siihen, mutta sinä et enää kuulu maailmaan. Minä valitsin sinut pois maailmasta, joten se vihaa sinua. Muistatko, mitä sanoin sinulle? 'Orja ei ole isäntäänsä suurempi. Koska he vainosivat minua, he vainoavat luonnollisesti myös sinua. Ja jos he olisivat kuunnelleet minua, he kuuntelisivat teitä. He tekevät teille kaiken tämän minun takiani, sillä he ovat hylänneet sen, joka minut lähetti." Joh. 15:18-21

Mestari myös varoitti: "Mutta aika on tulossa - ja se on jo täällä - jolloin teidät hajotetaan, kukin kulkee omia teitään ja jättää minut yksin. Minä en kuitenkaan ole yksin, koska Isä on minun kanssani. Olen kertonut teille kaiken tämän, jotta teillä olisi rauha minussa. Täällä maan päällä teillä tulee olemaan monia koettelemuksia ja murheita. Mutta rohkaistu, sillä minä olen voittanut maailman." Joh. 16:32 ja 33

On hyvä huomata, että varoituksen tarkoituksena ei ollut niinkään antaa opetuslapsille rauhaa ja hyvää mieltä tulevasta hajaannuksesta ja vainosta, vaan pikemminkin se, että kun se tulisi, he ymmärtäisivät sen todellisen merkityksen. Silloin he ymmärtäisivät, että heillä oli suuri etuoikeus kärsiä Jeesuksen kanssa. Hän halusi heidän tietävän, että hän voitti maailman ja että hekin saisivat voimaa maailman voittamiseen, jos he jatkaisivat hänen opetuslapsinaan olemista. Tämän luvatus voitonvarmuuden turvin he voisivat iloita maailman vastustuksesta ja vainosta huolimatta. Tieto siitä, että he kärsivät rakkaan Herransa kanssa, antaisi heille rohkeutta jatkaa uskollisesti eteenpäin.

Voittajat

Jeesuksen oman elämänsä, palvelutyönsä ja opetustensa aikana antamasta esimerkistä käy selvästi ilmi, että kristittyjen elämä on taistelua vastustusta vastaan. Käymme jatkuvaa sotaa, jossa taistelemme mahtavien vihollisten kanssa, jotka olisivat voittaneet meidät, ellei meille annettaisi jumalallista voimaa niiden voittamiseen. Saatana, paholainen, on kristityn suuri vastustaja, ja hänen liittolaisensa ovat maailma ja oma langennut lihamme. (1. Piet. 5:8; Joh. 17:14 ja 15; Room. 7:18). Puhuessaan itsestään apostoli Paavali kirjoitti: "Minä kurin pidän ruumiini kurissa kuin urheilija, harjoittelen sitä tekemään sitä, mitä sen pitäisi tehdä. Muuten pelkään, että saarnattuani toisille saattaisin itse tulla epäpäteväksi." 1. Kor. 9:27

Termiä "voittaa" käytetään kuvaamaan kristityn voittoa paholaisesta, maailmasta ja omasta lihastamme. Pahuus on sen maailman perusta, jonka ruhtinas Saatana on. Paavali siis kehotti: "Älkää antako pahan valloittaa teitä, vaan voittakaa paha tekemällä hyvää." (Room. 12:21). Myös Johannes rohkaisee: "sillä jokainen Jumalasta syntynyt voittaa maailman. Tämä on se voitto (kreik.: menestyksen

keino), joka on voittanut maailman, meidän uskomme." 1. Joh. 5:4

Jumala on rakkaus

Taivaallinen Isämme on rakkauden tekijä ja on ollut sen tukija kautta aikojen. Saatana sen sijaan on itsekkyyden tekijä. Nämä kaksi periaatetta ovat olleet sodassa keskenään ihmisen lankeemuksesta lähtien. Jumalan kansaa - niitä, jotka ovat palvelleet häntä uskollisesti kaikkina aikoina - on motivoinut rakkaus häntä kohtaan. Hän ja hänen Henkensä ovat ohjanneet heitä, kun taas suurin osa muusta ihmiskunnasta on kulkenut elämänsä läpi pitkälti itsekkyyden periaatteen ohjaamana.

Ihminen luotiin Jumalan kuvaksi, ja tämän kuvan jäljet ovat yhä jäljellä ja ilmenevät monien ihmisten ystävällisinä tekoina. (1. Mooseksen kirja 1:27). Satunnaiset ystävälliset teot eivät kuitenkaan ole maailman ja sen hengen voittamista. Sen on oltava kääntymys siitä periaatteesta, että elämme itsellemme, siihen, että elämme Jumalalle ja omistamme elämämme hänen palvelukseensa. Synnin vuoksi ihmissuku on omaksunut "itsensä" hallitsevaksi elämän motiiviksi. Siitä on tullut niin paljon elämäntapa maailmassa, että sitä pidetään

normaalina. Itsekäs etu on periaate, joka hallitsee tätä nykyistä maailmaa, ja Saatana on "tämän maailman jumala". 2. Kor. 4:4

Rakastakaa toisianne

Ainoa tapa, jolla itsekkyys voidaan poistaa ja rakkauden periaate vakiinnuttaa koko maailmaan elämää ohjaavaksi periaatteeksi, on Jumalan pelastussuunnitelma. Jeesuksessa meillä on kattavin esimerkki rakkaudesta elämäntapana. Hän ei ainoastaan antanut meille esimerkkiä, vaan myös määräsi rakkauden seuraajilleen sanomalla: "Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut." Joh. 13:34

Tätä rakkauden henkeä ei täysin ymmärtänyt eikä arvostanut rikas nuori hallitsija, jonka käskettiin myydä kaikki omaisuutensa ja antaa se köyhille, mutta joka sitten lähti pois murheellisena (Matt. 19:16-22; Luuk. 18:18-23). Noudattaessaan itsesäilytyksen lakia hän oli kerännyt maallisia tavaroita itselleen, eikä hän ollut valmis jakamaan niitä muiden kanssa. Opetuslapset olivat ymmällään Jeesuksen neuvosta rikkaalle nuorukaiselle, joka näytti heijastavan holtitonta luopumista kaikesta oman edun tavoittelusta.

Todellinen opetuslapseus

Silloin Pietari sanoi Jeesukselle: "Me olemme jättäneet kaiken seurataksemme sinua! Mitä meille sitten jää?" (Matt. 19:27). Pietari muistutti Mestaria siitä, että he olivat hänen opetuslapsinaan noudattaneet ehtoja, joita hän yritti asettaa rikkaalle nuorelle hallitsijalle. Heidän kaikki ei ollut yhtä paljon kuin hänen kaikki, mutta periaate oli sama. Tämän uhrauksen tehtyään he luonnollisesti halusivat tietää, mitä he voisivat odottaa saavansa vastineeksi. Pietarin kysymys paljastaa, että hän ei vielä ollut ymmärtänyt opetuslapseuden todellista henkeä. Hän ehkä toivoi saavansa jotain kunnian ja arvostuksen muodossa. Sen sijaan, että hän olisi ollut nöyrä kalastaja, hän saattoi haluta näkyvän aseman Messiaan valtakunnassa, olla hallitsija tai suuri ihmisten joukossa.

Jeesus vastasi: Te, jotka olette olleet seuraajiani, istutte myös kahdellatoista valtaistuimella ja tuomitsette Israelin kahtatoista sukukuntaa: "Vakuutan teille, että kun maailma uudistuu ja Ihmisen Poika istuu loistavalla valtaistuimellaan. Ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisaruksista tai isästä tai äidistä tai lapsista tai

omaisuudesta minun tähteni, saa vastineeksi sata kertaa enemmän ja perii iankaikkisen elämän." (Matt. 19:28-29). Meidän ei pitäisi saada tästä kohdasta sitä virheellistä käsitystä, että Herra toivoo kristittyjen uhraavan muita. Olisi väärin riistää perheiltämme välttämättömät mukavuudet ja elintarvikkeet. Kuitenkin sen jälkeen, kun tämä on tehty, ylijäämä on Herran.

Ota ristisi

Kun Jeesus ilmoitti opetuslapsilleen menevänsä Jerusalemiin ja odottavansa, että hänet pidätettäisiin ja surmattaisiin siellä, Pietari ei halunnut kuulla siitä. "Mutta Pietari otti hänet syrjään ja alkoi moittia häntä siitä, että hän oli sanonut tällaisia asioita. "Taivas kieltää, Herra", hän sanoi. "Sinulle ei koskaan käy näin!" Jeesuksen vastaus tähän hyvää tarkoittavaan neuvoon oli: "Mene pois luotani, saatana! Olet minulle vaarallinen ansa. Näet asiat vain inhimillisestä näkökulmasta, et Jumalan näkökulmasta." (Matt. 16:22-23). Pietari yritti saada Mestarin vakuuttuneeksi siitä, että hänen pitäisi antaa oman edun vaikuttaa itseensä eikä mennä Jerusalemiin, jossa hän tiesi viholistensa odottavan.

Pietari edisti tietämättään Saatanan asiaa, joka aina rohkaisee ihmisiä pitämään itseään etusijalla. Maailman ihmiset, jonka ruhtinas Saatanana on, ajattelevat useimmiten ensin itseään. Se on avoimesti heidän elämäntapansa ja on ollut sitä Eedenin päivästä lähtien, mutta se ei ole Jumalan tapa. "Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Jos joku teistä haluaa olla minun seuraajani, niin luopukaa omasta tavastanne, ottakaa ristinne ja seuratkaa minua". Jos yritätte pitää kiinni elämästänne, menetätte sen. Mutta jos luovutatte elämänne minun tähteni, pelastatte sen." Jakeet 24 ja 25

Jeesus oli jo silloin menettämässä elämänsä uhrautuvasti koko ihmiskunnan puolesta. Yleisesti ottaen nyky-yhteiskunnassa useimmat pitävät typeränä ajatella muita kuin itseään. Jeesus kuitenkin vetosi Pietarin ja muiden opetuslasten mieleen ja sydämeen suuntaamalla heidän huomionsa siihen, että heidän elämänsä pelastuisi Jumalan tavalla, ei noudattamalla maallista periaatetta "itse ensin".

Maailman voittaminen tarkoittaa, että kristittyinä vastustamme itsekkyyden periaatetta, joka ympäröi

meitä joka puolella. Me annamme elämämme epäitsekästä Jumalan, totuuden ja veljien palvelukseen. (Fil. 3:7 ja 8; 1. Joh. 3:16). Meitä ei ole kutsuttu olemaan "pois maailmasta" tai elämään eristyksissä maailmasta. (Joh. 17:15). Pikemminkin, vaikka olemme maailmassa, meidän on pysyttävä erillään sen periaatteista ja normeista, emmekä saa antaa sen itsekkään hengen vaikuttaa itseemme. Koetinkivenä meille on se, että samalla kun fyysisesti elämme ja työskentelemme maailmassa, emme mukautu sen yleiseen henkeen, vaan pyrimme jatkossakin menettämään elämämme jumalallisen rakkauden asialle. Room. 12:2

KASTE KUOLEMAAN

Rikas siunaus odottaa kristittyjä joka vuosi, kun he muistavat Herramme Jeesuksen uhrikuoleman muistoa. Osallistuminen symboliseen leipään ja maljaan edustaa sitä, että otamme haltuumme hänen uhrinsa hyödyt. (Matt. 26:26-29). Saatuamme näin hänen lunnasuhriensa hyödyt iloitsemme jumalallisesta armosta meitä kohtaan ja muistamme, että meillä on myös etuoikeus uhrata, "kuolla joka päivä", ikään kuin kieltämällä itsemme ja antamalla henkemme Jumalan tahdon toteuttamiseksi. (1. Kor. 15:13). Tähän voi kuulua maailman hyljeksimistä,

fyysisten voimien kuluttamista tai loukkaantumista niiden taholta, jotka ovat herjanneet meitä sanoillaan.

Meidän kasteemme on kaste Jeesuksen kuolemaan. "Oletteko unohtaneet, että kun meidät liitettiin kasteessa Kristukseen Jeesukseen, liityimme hänen kuolemaansa? Sillä me kuolimme ja meidät haudattiin Kristuksen kanssa kasteen kautta. Ja niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden voimasta, niin nyt mekin voimme elää uutta elämää.

Koska olemme yhdistyneet hänen kanssaan hänen kuolemassaan, meidät myös herätetään henkiin niin kuin hän oli." Room. 6:3-5

Olemme saaneet erityisen kutsun seurata rakkaan Herramme ja Mestарimme jalanjälkiä. Hänen "seuraamisensa" tarkoittaa, että kokemuksemme maailmassa ovat samanlaisia kuin hänen kokemuksensa. Jeesus selitti: "Minä sanon teille totuuden: orjat eivät ole isäntäänsä suurempia. Eikä sanansaattaja ole tärkeämpi kuin se, joka lähettää viestin." (Joh. 13:16). Niille, jotka uskollisesti seuraavat Mestarin jalanjäljissä, vaikka heitä "vihattaisiin ilman syytä", annetaan lupaus: "Ne jotka ovat voittaneet, saavat istua minun kanssani

valtaistuimellani, aivan kuten minä olin voittanut ja istuin Isäni kanssa hänen valtaistuimellaan." Ilm. 3:21